

Underudvalget¹ mener, at det er ønskeligt, at det internationale Landbrugs-institut anmodes om:

- a. i Samarbejde med Folkeforbundets økonomiske Komité at studere de videnskabelige og tekniske Spørgsmaal, som rejser sig i Forbindelse med Kontrol med Indførsel og Udførsel af Planter og Planteprodukter, saaledes at de almindelige Principper, som skulde være ledende for Udarbejdelsen af Regulativer desangaaende, kunde oversendes til Regeringerne til nærmere Overvejelse;
- b. at undersøge, hvilke Midler der er egnede til at bekæmpe og helbrede Kakaosygdomme.

Endelig mener Udvalget, at det er ønskeligt, at de paa Konferencen repræsenterede Stater erklærer sig beredt til:

1. naar det er praktisk muligt, at raadføre sig med de interesserede Stater, før nye Forholdsregler vedrørende Sanitærkontrol eller -tilsyn med den internationale Handel med Kvæg og med dyriske eller Planteprodukter bringes i Anvendelse;
2. til enhver Tid efter Anmodning af en interesseret Stat at optage Drøftelser angaaende Anvendelsen af de i Kraft værende Forholdsregler.

3. Oprindelsesmærker.

Den stadig stigende Tendens til at foreskrive Oprindelsesmærkning af indførte Varer har givet Anledning til mange Klager.¹ Folkeforbundets økonomiske Komité tog derfor Spørgsmaalet op til Undersøgelse og afgav en Beretning herom, ligesom Ekspertudvalget til London-Konferencens Forberedelse satte Spørgsmaalet paa Konferencens Dagsorden.

Den tyske Delegation fremsatte med Støtte af Belgien, Czekoslovakiet og Nederlandene et Forslag, der i Hovedtræk gik ud paa: a) Ikke-Indførelse af nye Mærkningsbestemmelser, b) Lempelser i de gældende Bestemmelser, og c) gradvis Ophævelse af gældende Love om Oprindelsesmærker.

Et Redaktionsudvalg tog Spørgsmaalet op om Muligheden for at sætte Folkeforbundets økonomiske Komités Konklusioner ind i en Overenskomst. Selv om man imidlertid ikke naaede til Enighed om en Tekst, var man dog enig om, at Mærkningslovgivningen ikke bør være saa rigoristisk, at Handelen hæmmes, og Udvalget mente, at et virkeligt Fremskridt vilde kunne naas ved en international Overenskomst.

Der var saaledes indenfor Udvalget Enighed om følgende Punkter:

1) Ved Anvendelsen af Love og Reglementer angaaende Oprindelsesmærker bør Landene undgaa enhver Forskelsbehandling af Varer fra fremmede Lande.

2) Love og Reglementer angaaende Oprindelsesmærker maa ikke have den Virkning, at Varerne beskadiges.

3) Der bør finde en effektiv Offentliggørelse Sted af alle Bestemmelser vedrørende Mærkning af Varer, og der bør saavidt muligt gives de Interesserede en rimelig Frist, inden nye Forholdsregler sættes i Kraft.

4) Der bør være Adgang for Personer, som mener sig skadet ved de af de ansvarlige Myndigheder foretagne Handlinger under Anvendelse af Love og Reglementer angaaende Oprindelsesmærker, til at faa Sagen optaget til Prøvelse.

5) Det er ønskeligt at undersøge, om det skulde være muligt at faa en enkelt og ensartet Nomenklatur til Angivelse af Varers Oprindelse antaget.

Udvalget naaede ikke at drøfte den tekstmæssige Formulering af de ovennævnte Principper; men der fremkom fra en Række Delegationers Side en Del Forslag, som blev deponeret i Folkeforbundets Sekretariat for at tjene som Grundlag for fremtidige Drøftelser.

Paa den anden Side viste det sig umuligt at naa til Enighed om følgende Spørgsmaal: